



SANTA BÀRBARA

full parroquial

PRENSA

VILA FRANCA DE BONANY
DIP. LEG. 26-1980 NUM. 60 OCTUBRE 1985



L'equip de Voleibol preparat per afrontar la nova Temporada



175 nms i nms de la Vila començaren L'escola

Festa de ses

LLANTERNESES



EDITORIAL

Cercant Comunicació

De tots es sabut que SANTA BARBARA, la nostra revisteta, per sort o per desgràcia és l'únic medi de comunicació local que, amb la màxima regularitat permesa, es mantén en contacte amb els qui mes darrera mes o amb els qui de tant en tant, encara que sia per curiositat, s'interessen pels quefers de la nostra gent dins els àmbits que dia a dia ens permeten el desenvolupament com a poble.

Desinteressadament, i sempre al servei de les nostres possibilitats, dels qui han confiat i confien en la nostra tasca i també dels qui han rebutjat o rebutjen la nostra manera de confeccionar SANTA BARBARA, hem intentat, intentam i intentarem complir una funció de COMUNICACIO entre tots els que formen aquesta Vila.

El concepte de "comunicació" pot abraçar una extensa llista de menes d'expressió entre tots els sers, racionals o irracionals, de la Terra. L'home, aquest ser autodenominat racional, ha trobat sempre per la via de la COMUNICACIO els camins que l'han portat a la CONVIVENCIA i creure en aquesta convivència ha d'esser, en la nostra opinió, cercar els medis pròpis i adequats per que la COMUNICACIO compleixi la seva gran FUNCIO SOCIAL, on hi tenguin cabuda la INFORMACIO, la OPINIO i la CRITICA, referent al nostre poble i a les seves gents, sempre dins un contextes del llenguatge escrit, que permetin valorar els llocs, els espais i temps, així com les situacions a que es pugui referir l'escrit o els escrits perquè després els nostres lectors puguin emetre el propi judici o opinió personal, LLIUREMENT.

Dit això, creim convenient recordar que en aquesta COMUNICACIO entre nosaltres, els qui treballam dins i per la revista, i VOSALTRES lectors de SANTA BARBARA, hi ha el perill que en alguna ocasió qualche informació, opinió o crítica hagi donat peu a males interpretacions. En aquests cassos, hi sol haver dues possibles respostes: o que nosaltres haguem informat o criticat equivocadament o que qualcuns siguin mal pensats. En el primer cas som i serem els primers en rectificar, mentre que en el segon el remei no està en les nostres mans.

MALNOMS

— PER MIQUEL FLORIT —

A la "Llista dels Anyells de lo any 1.799" hi ha un vilafranquer de malnom Doctor i de llinatge Garí.

Els actuals Doctors, són de llinatge Rosselló i procedeixen de la família Biel-Àngel, una de les famílies principals de Vilafranca, segles passats.

Pareix que el malnom Doctor els ve per línia materna i és molt possible que sigui degut al nom de lloc (toponimi) Son Doctor, dins el terme de Porres.

De l'altra teoria sobre la procedència d'aquest malnom, que diu que es deu a un avantpassat que encarnava el paper de "Doctor de la Llei" a la representació de l'Auto Sacramental "Els Reis", no n'hem trobat cap confirmació.

HISTÒRIA INACABADA

"No tornis mai més" (tu)

"No tornaré mai més" (jo)

"No tornarem mai més" (nosaltres)

No tornarem mai més!
una terrible paraula
que té ressons de judici
d'eternitat no arribada.

No tornaré mai més!
qui va dir aquesta paraula?
eres tu?, era jo?
era el vent que passava.

No tornaré mai més!
va dir una veu estranya
ara queda la fosca
de la soledat cercada.

No tornarem mai més!
quedi neta la mirada
amb l'endarrer de l'entrega
als nostres cors vedada.

No tornaré mai més!
nodrir l'esperança
d'un amor impossible
d'una il·lusió trencada.

No tornis mai més!
sentir-te culpable
era passió? era amor?
naixia al fons de l'ànima.

No tornarem mai més!
deixa llaurant el camí
segueix el teu destí
envers una altra contrada.

No tornis mai més!
deixa enderrocats els ponts,
eixutes les fonts,
fé impossible la tornada.

No tornarem mai més?
Es una promesa vana?
Passarà la tardor!
Tornarà l'esperança!.

Miquel Florit

COMUNITAT DE PERSONES LLIURES

Té uns quaranta-cinc anys. Tres fills, entre els catorze i els vint anys. Dissabte horabaixa s'exclamava d'aquesta manera:

«És que m'ha tocat la mala sort de pertènixer a la generació més desgraciada. Quan era allò, i quan ja festejava, mon pare comandava, i quasi només amb una mirra sense paraules, ens feia anar més drets que un... ja, quan ja em tocava comandar... ja eis comandàs tu en aquests; si no fos que hi vaig viu, em comandarien ells a jo. Et dic que n'he tinguda de mala sort; jo i els de la meua generació».

Bé, sí, d'acord. Els fets són així. Però ¿i per què dins una família uns han de comandar i uns altres obeir?

¿Per què no ha d'ésser una comunitat de persones lliures, on tots, vells i joves, pares i fills, padrins i néts, hi aportin tot quant tenen i tot quant saben, sobretot, tot quant són?

Sí, hi ha diferències entre els fills i els pares. Més, entre padrins i néts. Unes diferències que empobreixen i posen de mal humor quan el concepte d'ordre, disciplina, sura per damunt tot.

Unes diferències que enriqueixen, que ajuden a madurar, que promouen més llibertat, més felicitat, quan és el concepte de comunitat de persones lliures el que sura.

La diferència de funcions és evident. No és la mateixa la del pare o la mare que la del jove de disset anys. Però, de cap manera ha d'ésser la relació de poder (com si pare-fill fos igual a governant-súbdit) l'única que marqui aquesta necessària diferència de missió dins la casa.

Si ens agafam seriosament que hem d'ésser comunitat de persones lliures, la primera preocupació serà potenciar la llibertat de cada un.

Que mai pot esmorralhar la llibertat dels altres; al revés, la reforça. Ja que, quan un allò cerca, de bon de veres, ésser més ell mateix, ésser més lliure, ¿no aporta inquietuds que ajuden als més madurs a descobrir prejudicis i revisar costums que sols una manca de coratge per descarregar-nos-ne ens hi ha fet conviure i enginyar-nos per fer-hi trampes?

I els pares, ¿no ajuden, amb la seva experiència, a conquistar una llibertat cada vegada més autèntica, que no sigui un desfermar-se per quedar embolicats amb cadenes més estretes, encara que més subtils, a no confondre llibertat amb «menfotisme» ni amb egolatria? — Miquel Mulet

CLUB * D'ESPLAI



!! Basta de guerres !!

A black and white cartoon illustration. In the center, there is a flower in a pot. To the right of the flower is a large 'X' made of two crossed lines. To the right of the 'X' is a dove, a symbol of peace. The text "!! Basta de guerres !!" is written above the flower and the 'X'.

Tal vegada els nostres lectors s'hauran demanat qui és aquest Joan Ribas que de tant en tant apareix amb els seus poemes a la nostra revista. En Joan, de professió metge, és un gran aficionat a la música i lliteratura catalana; i dels seus poemes en fa les seves cançons, reflectint uns sentiments sobre els que un es pot fer la idea d'una persona jove, romàntica, pacífica, sincera i, sobretot, que per això és també metge, d'una gran humanitat. És i viu a Barcelona i és com no un adicte de "Santa Bàrbara". La seva qualitat poètica en la nostra llengua és per tant, digne d'esser constatada en les nostres pàgines. En aquesta ocasió ens conta el seu secret.

EL MEU SECRET

Moseganme les paraules,
enteranme jo mateix,
deixo que els dies acabin,
enportant-se el meu lament.

Quanta ràbia acumulada,
quantes llàgrimes per res.
Soledat en els meus somnis,
crits que es perden en el temps.

Però a mi m'agradaria
de conquerir el meu estel,
i tots dos desesperèixer,
Nits d'amor per l'univers.

I el meu crit, que per fi arribi,
més enllà del nostre cel
i que algú porti mal sigui
sols dos mots al meu estel.

I si ell està conforme,
de portar-me a mi dins seu,
corro, vinc, espera, volo,
quantes coses li diré, perquè...

Moseganme les paraules,
enteranme jo mateix,
deixo que els dies acabin,
i mora en mi el meu secret.

Joan Ribas.

SENTÈNCIES

Els qui diven que el Sol surt per tots igual, són aquells que no deixen sortir res més. (JAUME SANTANDREU)

La política és una necessitat de la societat i l'apoliticisme és un pecat. (MONSENYOR OSES)

Totes les ideologies són bones per fer un món més just i millor. (BARTOMEU ESTRANY)

La joventut no és solament una marxa triomfal cap a un esplendorós migdia, sinó també preparació de cara al compliment dels deures que t'esperen. (ESPERANÇA JAUME)

Tothom sap que les armes només poden dur a un punt: l'opressió, la manipulació i a una defensa dels interessos d'uns pocs. (CATALINA MARIA)

Si els pedaços bruts no surten a la Plaça mai es feran nets. (ANTONI GARAU)

L'home no és mai un simple instrument de producció. (JOAN PAU II)

Saps LA VILA, que aquest constant "mal de cap" que pateixes és fruit de les xafardejades de cafè, és fruit de les xafardejades de la gent que es diverteix aixecant bubotes... bubotes que tapen la llum de la veritat... bubotes capaces d'enfrentar-nos els uns als altres?. (LLORENC RABASSA)

COMENÇÀ EL CURS ESCOLAR 85-86

El passat 16 de setembre començà amb tota normalitat el curs escolar 85-86. Un total de 175 alumnes, nins i nines de la vila, es reintegraven així als quefers de l'escola.

Enguany, pareix esser, no hi haurà els problemes de canvis en el professorat una vegada haver començat el curs, que anys anteriors afectaven als mestres assignats en un principi al nostre col·legi públic. El claustre de professors del present curs està integrat pels següents mestres: Joan Arbona, Margalida Estelrich Grimalt, Montserrat Nicolau, Carme Catalina Santos, Ester Pascual Miralles, Maria Antònia Galmés Fullana, Antònia Sansó Estelrich, Magdalena Ramis Riera, Maria Lluïsa Fuster Mascaró (S.O.E.) i Isabel Aguilar Llull (E.F.).

L'alumnat, compost per 175 al·lots, està repartit de la següent manera:

1 curs	20 alumnes	5 curs	17 alumnes
2 "	21 "	6 "	28 "
3 "	28 "	7 "	20 "
4 "	21 "	8 "	20 "

Miquel Barceló

Sopa de lletres

T E O B M W Y A T F W A Q R
C C G E T N A L L A T V Z E
M O D F W H N R Y R O D E T
O L K R P I S D P O A F W R
T A H M R O A M N D Q G A O
I D E A S I O L L A T C N M
N O M S C A I F A R M D J K
O R A T L L A D O R Y N U B
A C D L J R E L L O T G E I
C J E V R E M B U T L R H E
K A S K S G I H O R Y C Q J
P L Y Z V P S O P E R A A V
S O M B L N Q U H L A R Z D

13 Objectes que se poden trobar dins una CUINA

III CENTENARI DEL COMENÇAMENT DEL

— PER JOAN BAUZA BAUZA —

Tot començà l'any 1685. Ara fa 300 anys. Es enguany que celebrem el tercer centenari del començament del culte al nostre poble.

Si fos possible tenir filmada la història sencera d'aquests 300 anys i ara, junts, poguéssim veure la pel·lícula...que ho seria de bo! I després de la pel·lícula ens asseguéssim tots a rotlo i a la fresca i en cadira baixa i ens dedicàssim a comentar-la.

M'imagin la rotlada. Un diria: Vos heu fixat en aquella escena de 12 d'abril de 1903, dia de Pasco i l'església, aquesta església de gom en gom, quan a mitjan ofici caigué de dalt la volta una mica de guix del referit, i una dona des de la seva cadira plegadissa, tota rebent, pega el crit de "L'església s'esbuca, l'església s'esbuca" i tothom quedà tan corprés que cametes me valguen a prendre portal. No hi varen valer de res els crits de rèplica del Capellà Joan des del cor "No és res, no és res". Resultat: ciris a l'aire, altars per avall, bancs espenyats i fins i tot braços romputs.

Un altre recordaria el 15 de novembre de 1847 en què Fra Lluís, a l'edat de 77 anys, després d'una conversa amb l'amo d'Es Molí d'En Negret, sortí distret, i una ala l'endevina i el mata. I aquella altra ala d'Es Molí Nou que agafà la nina de Can Malta de Manacor i l'escopí, morta, als sembrats de devora.

Encara un altra, estic segur, voldria recordar l'escena de 22 novembre de 1829 en que hi hagué un fort enfrontament entre la Parròquia, l'Ajuntament i el Poble sobre un compte, i entre tots es tragueren de la mànega la salomònica solució de posar tots els doblers dins un caixó i fer-ne tres claus: una la tendria el Vicari, l'altra el Batle i l'altra l'Obrer Major de l'Obreria. No quedava així més remei que, per obrir el caixó, posar-se totes les institucions d'acord.

No, aquesta tertúlia no és possible. Per manca de temps i per manca de pel·lícula. Permeteu-me, idò, que

sia sols jo el qui ara parli, i permeteu-me que de cada aspecte que, per llarg voldria tocar, sols doni, en raó de la brevetat, tres pinzellades, tres precisament.

Comencem:

Tres foren els esdeveniments fonamentals que tengueren lloc l'any que avui commemoram, l'any 1685:

- La col·locació de la pila baptismal.

- La conducció des de Petra de la Reserva del Santíssim.

- L'inici de la administració ordinària dels sagraments.

Retrem per un moment homenatge als primers sagramentats:

- A la que rebé el primer baptisme: Antònia Nicolau.

- Als primers esposats: Miquel Ribot i Margalida Amengual.

- A la que feren les primeres exèquies: Catalina Bauzá.

Dins la història tri-centenària del poble, tres dies de l'any es destaquen en el nostre calendari des de sempre:

- El 28 de juliol, festa popular de La Beata.

- El 28 d'agost, festa aniversari de la Reserva.

- El 4 de desembre, festa patronal de Santa Bàrbara.

La història material de l'edifici d'aquest temple consta de tres anys especialment rellevants:

- 1700 en què se començà la primera ampliació de l'esglesia.

- 1842 en què s'inaugura el campanar.

- 1935 en què se comença la segona i actual ampliació.

Per a la vida espiritual del poble, tres arribades resultaren decisives:

- L'arribada de les Monjes de la Caritat, ara fa 90 anys justs.

- L'arribada dels Ermitans a Bonany, ara fa 89 anys.

- L'arribada del primer Rector de la Parròquia, ara fa 72 anys.

Dels personatges eclesiàstics no vilafranquers en citaré aquests tres:

- El que fou primer Vicari, Mossen Miquel Riera de Petra.

CULTE A VILAFRANCA

- El que fou primer Rector, Mossèn Gabriel Riera de Manacor.

- El canonge Domènec Sureda de Ciutat, de la família de Sant Martí, historiador i del qui prové el millor tresor que tenim a la sagristia: una caixeta de plata per als olis consagrats.

I dels personatges eclesiàstics vilafranquers lògicament en destacaré aquests tres:

- Fra Lluís

- Pare Jaume

- Ermità Agustí

(continuarà)

CARTES AL FULL

Sr. Director de "SANTA BARBARA". Apreciado amigo:

Soy un escritor especializado en marginalidad social, que ha publicado varios libros sobre estos temas en Editorial Martínez Roca, Argos-Vergara y, recientemente, "Me llamo Ramón y soy alcohólico" en Plaza y Janés. En Prensa colaboro en "El Periódico", y durante mucho tiempo lo hice en "El Correo Catalán" y en "Cambio 10". Siempre tratando temas de marginalidad.

Como enfermo alcohólico -con varios años de sobriedad-, tengo gran interés por el problema del alcoholismo que, verdaderamente, es uno de los más graves que padecemos. Por este motivo le incluyo el presente artículo, por si tiene a bien publicarlo en "Santa Bárbara", de su digna dirección. Actualmente funcionan en España doscientos grupos de Alcohólicos Anónimos -seis en Mallorca- que, de forma totalmente gratuita, ayudan a los enfermos alcohólicos en su recuperación.

Agradeciéndole de antemano su gran ayuda, reciba un cordial saludo.

L'ENFERMETAT ALCOHÒLICA

Está admitido en todo el mundo que el alcoholismo es una enfermedad y no simplemente un vicio. El tan debatido dilema de si el alcohol es bueno o es malo, ha quedado totalmente aclarado y establecido que ingerido con moderación no puede ocasionar problemas, pero que su hábito exagerado puede convertir a una persona en un auténtico guínapo humano.

Una definición sobre el alcohol, dictada por el máximo organismo sanitario mundial -la Organización Mundial de la Salud-, dice: "El alcohol es una droga de acción farmacológica intermedia, por naturaleza e intensidad, entre las drogas que producen toxicomanía y crean hábito".

No se ha demostrado que la enfermedad alcohólica se transmita genéticamente, pero en un hogar donde uno de los cónyuges sea alcohólico, existe un elevado porcentaje de contagio entre padres e hijos, pues está demostrado que la figura del padre -en lo bueno y en lo malo-, normalmente es imitada por los hijos. No sólo el hábito es el desencadenante de la enfermedad alcohólica, ya que éste, generalmente, de no verse condicionado por una alteración emocional, conduce a problemas físicos, no por ello desechables, pero sí menos destructivos que los psíquicos.

Es importante saber que el alcohólico no nace siéndolo, sino que una serie de factores emocionales le convierten en tal. No es determinable a que edad surge el problema con todas sus secuelas -aunque el índice más elevado de enfermos alcohólicos en su fase crónica se dé entre los treinta y los cuarenta años-, después de haber recorrido un proceso destructivo muy doloroso. A pesar de ello, cada día son más los jóvenes que llegan al mismo. Son palabras de un alcohólico: "Se sufre muchísimo antes de conocer nuestra verdad: que somos enfermos alcohólicos".

De un tiempo a esta parte ha crecido la conciencia social hacia el problema alcohólico -sin lugar a dudas el más grave de los problemas sociales de nuestro tiempo-, ya que no sólo afecta al enfermo como individuo, sino que también lo hace profundamente en cuantos le rodean. Las estadísticas oficiales determinan que se aproximan a los cuatro millones el número de enfermos alcohólicos en España -medio millón son mujeres-, si no se ha superado. Lo que equivale a decir que más de diez millones de españoles, bien directa -enfermos- o indirectamente -familiares-, viven el problema del alcoholismo.

La asociación mundial de Alcohólicos Anónimos dispone de un interesante test para determinar la presencia de la enfermedad alcohólica, que sólo puede ser contestado por los propios interesados:

1.- ¿Ha tratado alguna vez de dejar de beber por una semana o más tiempo, sin haber podido cumplir el plazo?

2.- ¿Le molestan los consejos de otras personas que han tratado de convencerle que deje de beber?

3.- ¿Ha tratado alguna vez de controlarse cambiando de una bebida a otra?

4.- ¿Ha bebido alguna vez a primeras horas de la mañana, durante el último año?

5.- ¿Envidia usted a las personas que pueden beber sin que esto les ocasione dificultades?

6.- ¿Ha empeorado progresivamente su problema con la bebida durante el último año?

7.- ¿Ha ocasionado su forma de beber problemas en su hogar?

8.- En fiestas familiares o sociales, donde la bebida es limitada, ¿trata usted de conseguir tragos extras?

9.- A pesar de ser evidente que no puede controlarse, ¿ha continuado usted afirmando que puede dejar de beber "por sí solo" cuando quiera hacerlo?

10.- ¿Ha faltado a su trabajo durante el último año a causa de la bebida?

11.- ¿Ha tenido alguna vez "lagunas mentales" -olvido de actos realizados- a causa de la bebida?

12.- ¿Ha pensado alguna vez que podría tener más éxito en la vida si no bebiera?

¿Ha contestado "sí" a cuatro o más preguntas? Si es así, las probabilidades son de que ya tiene un serio problema alcohólico o que lo tendrá en un futuro muy próximo. ¿Por qué aseguran esto los alcohólicos anónimos?. Sencillamente, porque la experiencia personal de cientos de miles de alcohólicos que se han recuperado en sus grupos, les ha enseñado algunas verdades básicas acerca de los síntomas en la forma de beber que terminan arrastrando hacia la enfermedad.

Para cualquier información sobre el tema o para conocer la ubicación de los grupos de Alcohólicos Anónimos, pueden dirigirse al Apartado de Correos 1.015, de 07080 -Palma de Mallorca- o bien telefonar al número (971)23-11-69, donde les informarán gratuitamente de cuanto comporta la enfermedad alcohólica y su recuperación.

RAMON DRAPER MIRALLES (Escritor especializado en temas de marginalidad social).

* * *

Si som els que molts lluitem per la Justícia. seran molts els que tindran Pau.

Que fa el Consell Insular en Agricultura

El Consell Insular de Mallorca té un programa d'adquisició de finques destinades a la protecció de la natura, a l'ús públic i a l'experimentació agrícola.

Ha elaborat un pla de rejuveniment de les plantacions de garrofers. Impulsa les fires agrícoles i ramaderes com a vehicle de potenciació del nostre camp. Per tal de millorar la cabanya du a terme una campanya de vacunació contra la brucel·losi i la tuberculosi i una altra de millora genètica.

Altres actuacions destacades són:

—Campanya d'adequació de molins de vent per a extracció d'aigua.

—Foment de la construcció de sitges per emmagatzemar pin-sos.

—Instal·lació d'hivernacles a les escoles.

—Distribució de carpes per repoblar safareigs.



Consell Insular
de Mallorca

c/ Palau Reial, 1

GRAN FESTA DE LLANTERNES

Dissabte, dia 5 d'octubre a les 6 de la tarda, al parc:

—Concentració al club d'esplai.

—Passacarrers amb el drac.

—Representacions dels al.lots.

—Refresc amb GELATADA.

—Cadascú es pot desfressar de la manera que vulgui, dur l'instrument que més li agradi (pots, picarol...) amb la condició que porti una llanterna.

—Agraïrem la col·laboració del pares amb l'aportació de coques, pastissos,...

Us esperam a tots!!!

—Els qui no portin llanterna aniran davall el drac.

Club d'esplai.

ESPORTS

AEROMODELISME

Un grup de joves bastant nombrós ha llogat una casa en el carrer de l'Església i ha creat el CLUB D'AEROMODELISME. Dins la seva actual seu, els integrants d'aquest club van montant petits tallerets en els que, pacientment, van construint els avionets que arribat el seu moment faran volar.

D'algunes parets pengen plànols i postres de peces ja modelades, i dintre d'un bidonet s'hi guarden els restes d'avionets que tingueren un final infructuós. És aquesta una manera de passar el temps que instrueix i on, molt sovint, s'ha de cercar la creativitat. Tots els qui estiguin interessats en aprendre a aeromodelar es poden informar als qui integren l'actual "flota": Jaume Rabassa, Amador Senyoret, Maties Mec, Kiko Amengual, Tomeu Salero, Miquel Huguet i Llorenç Sabater. La seu del Club d'Aeromodelisme és el número 27 del carrer de l'Església.

Voleibol

Els qui també s'estan preparant per iniciar la temporada esportiva és el CLUB VOLEIBOL VILAFRANCA, que participarà un any més a la 3ª DIVISIO BALEAR tinguent com a adversaris als següents equips: BUNYOLA, COSTA DE CALVIA, LA SALLE (Pont d'Inca), SANT SALVADOR (Artà), ESCOLAR (Capdepera) i GESA (Palma). En un principi es pensava que es podrien formar dos equips femenins, però al final, segons ens han informat membres directius del Club Voleibol Vilafranca, no participaran a la temporada que està a punt d'iniciar-se.

Els components de l'equip masculí són: Josep Lluís Tristanchó, Miquel Gayà, Miquel Bauzá Huguet, Bartomeu Mascaró, Damià Nicolau, Sebastià Mesquida, Biel Barceló, Bartomeu Barceló Vázquez, Pep Sansó Rosselló i Simó Mestre. A tots ells els feim arribar els nostres ànims.

Futbol Sala

Encara que a l'hora de tancar la redacció d'aquesta revista no disposam del calendari oficial de la 1ª REGIONAL DE FUTBOL-SALA ZONA DE SA POBLA, on hi participen els equips de "SES GACELES" i "ES NIU", hem pogut saber que aquesta competició començarà en el present mes d'octubre. En una propera ocasió podrem oferir més detalls al respecte. Des d'aquí les desitjam una FELIG TEMPORADA.



MOTOCROSS

El passat 15 de Setembre s'inaugurà a "Hortella" el circuit de moto-cross "SA PLETA" que comptà amb la presència d'uns 400 aficionats. En la categoria de 80 cc el guanyador fou Cabot, mentre que en 125 cc era Jaume Fiol el que passava en primer lloc per la línia de meta. En 250 cc el petrer Mateu Riutort es proclamava guanyador, seguit de Climent Fernández i de Honorato Zubiri. Pel dia 1 o dia 15 de desembre el circuit d'Hortella podria esser escenari de la final del Campionat de Mallorca.



notícies fresques

DESPRÉS de quasi quatre mesos sense ploure, el dilluns 24 de setembre queien quatre litres i mig per metre quadrat a Vilafranca. Era el començament d'una sèrie d'arruixats que seguirien dies després, alegrant les cares del nostres pagesos.

---+---+---+---

SUBVENCIONS PER A SEMBRAR TARONGERS

Tots aquells que vulguin plantar tarongers, segons el tipus de plantació, podran sol.licitar una subvenció del valor de la planta, equivalent al 75, 60 o 45 per cent.

Aquesta subvenció s'ha de sol.licitar abans de dia 15 d'octubre.

---+---+---+---

DEL 7 AL 14 D'OCTUBRE, a l'escola parroquial es farà el curset prematrimonial per a totes les parelles que pensin casar-se el proper hivern.

L'ESMENTAT curset és obligatori i necessari per a tots els qui es vulguin casar.

---+---+---+---

ELS DIES 16 i 17 d'octubre es cobraran, a les oficines de l'Ajuntament, les contribucions Territorials d'Urbana i de Rústica, així com els arbitris locals.

L'horari serà de les 8 a les 14 hores.

---+---+---+---

ELS DIFUNTS DE LA VILA



El dia 23 de setembre, dilluns, va passar a millor vida Guillem Jaume Nicolau, Lamo en Guillem, als 86 anys d'edat. Al cel sia.

---+---+---+---

PER A TOTS els interessats en seguir els cursos que l'Escola de Mallorca de Vilafranca du a terme, es recorda que el començament serà el proper dia 3 d'octubre, dijous, a les 8,30 de la nit, a la rectoria vella.

Els cursos programats per enguany són:

-Grau Elemental

-Grau Mitjà

-Grau Superior

---+---+---+---

EL PROPER diumenge, a les 10'15 h., a la Parròquia començarà el curs de catequètica per a tots els nins, especialment per als de 1ª comunió.

Els pares els inscriuran personalment a la rectoria durant la present setmana.

---+---+---+---

NAIXEMENTS:

Josep Carbonell Sansó, nascut el dia 5 de setembre, fill de Joan Carbonell Morlà i Margalida Sansó Mascaró.

Antònia Mascaró Bauzá, filla de Josep Mascaró Martí i Monserrat Bauzá Mut.

---+---+---+---

DIA 12 d'octubre, si Déu ho vol, s'inaugurarà el local social de la 3ª Edat. Pel que hem pogut llegir en el programa d'actes, es convida a tothom a aquesta demostració d'efecte als nostres padrins.

---+---+---+---

LA VISITA a la pedagoga del col.legi d'E.G.B., reservada als pares d'alumnes serà els dimarts de les 6 a les 7 de la tarda.

---+---+---+---

ACLARIMENT.- Referent a la darrera notícia fresca publicada el darrer mes, volem aclarir que el rector no demanà la paga doble per a ell sinó "pel personal que fa feina a l'església", ja que a ell, com a rector, li toca per llei, i no té perquè haver-la de demanar.

---+---+---+---